

ГЛАВА VI.

ЧЛОВЪКОЛЮБІЕ ИЛИ МИЛОСРЪДІЕ.

Само съ помошть на вѣрж-тѣ чловѣкъ може да познае должностъ-тѣ на бескрайно чловѣко-любіе и на беспредѣлно милосрѣдіе.

Слово-то *милосръдие* е дълбока дума, нъ и слово-то *човѣколюбіе* е свята дума, ако и да ся го злоупотрѣбили нѣкои лъжемѫдреци. Апостолъ Павель е употребилъ тѣжъ думъ за да изрази любовь къмъ всичко-то чловѣчество, и оште повече, той изразява съ това слово онѫжъ любовь камъ чловѣка, коѧ-то истинѧ отъ самаго Бога. Въ посланіе къ Титу гл. III. читемъ: “Егда же благодать и “человѣколюбіе ювиши Спаса нашего Бога,,.....

— Всемогущій Богъ обычіа чловѣци-ты и иште всѣкій отъ насъ да гы обычіа. Не ни е дадено,